

مبدای ادبیات افغانی

ادبیات یک ملت مجموعهٔ تحریر و تفسیر آن ملت است از احساسات و افکار یک مراجعت به تمام حالات و حیات‌وی در محیط طبیعی و جغرافیائی آن می‌باشد از قبیل کوه و صحراء آب و هوای (افقیم) و رودها، فصل و شب و روز، حیوانات و نباتات، آسمان و خورشید و ستارگان و غیره، همچنین ادبیات یک ملت تابع به حیات آنست در محیط اجتماعی (مثل قاریخان و دین و اخلاق، زبان، حقوق، بدبیانیات، اقتصاد) بعبارت دیگر انسان هر قدر یک چیز مشغول شود زیر تأثیر آن می‌ماند.

پس اصول معيشت و زندگانی یک جمعیت قهرامان‌طبق محیط طبیعی و اجتماعی آن جریان می‌کند. لذا آن‌یکه طرز معيشت را بالای ادبیات موثر میدانند از همین رهگذر است. پس ادبیات در زیر تأثیر خصوصیت محیط است.

کذا زاد بشر در ادبیات آن ^{کتاب علوم انسانی و مطالعات فرهنگی} اتفاقاً و راثت عضوی و روکنی اجاد کرد از قبیل می‌کند. علاوه برین تقلید و تضییق بالای ادبیات عامل موثر بزرگ است خواه ییروی از روی اختیار باشد و یا اجبار. ادبیات تابع تأثیر آن می‌باشد.

ایضاً ابن مطلب آنست: - از روز یکه احسانات و ذکای بشر از یک طرف بخواص اشیاء سیده قادر بساده شده است ذهن وجود ان خود را روی حادثات جغرافیائی و اجتماعی زیاده تر می‌بوط گردانیده باندازه توان ازان بر حیات مادی و بالاخره بحیات معنوی سرهای فرداًی خود را خواسته است که تا میان بنماید.

درین اثنا بکنجهکاوی خواص صحر او جلگه، رو دو بحر، آسمان و ستاره‌ها افتداده
گاهی که کامبایب شده محظوظ گردیده حظ خود را ترنم نموده است و گاهی
که ناکام گردیده متألم شده است. سرور والم خود را کم کم به افراد فریاد دیگر و امین خود
افاده کرده در ذهن و حس سیت آنها جنبش حسی و عمل فکری تو لبد
کرده چون این حس و فکر بهم و این شعور و ادراک مجمل بوده است لذا
مخا طب و نوع دی در ایصال آن کوشیدند که وضوح به بخشدند و فائده بکبر ند
اینکه مبدأ علم و منشأ فن تعبیر دیگر ادبیات و مخاطبه از همین جستجو آغاز شده جنبش
حسی و عمل ذهنی فراهم آمده. طبیعی است که این تجسس اولاروی غذا و مسکن و مقابله
با سردی و گرمی و حفاظت از حیوانات در زمان و معنوں مازدن از حادثه طبیعی
بوده که حل آن با عقل ابتدائی انسان مشکل بود واقع گردیده است. این تلاش و اضطراب
که از اسباب فوق بدمعاغ شان عارض گردید؛ درینجا بکدیگر گریختند. در چهارم
هزار سنگی بی اهنجیقی و مقاومت بر ودت و حرارت و هوصویت از سیل و زلزله و غرش رعد
و برق خواستند که از میل و حس بکدیگر استمداد نهایند. اضطراب شان قدری تسکین
یافت و با مدداد بکدیگر غذا و میوه‌ها خواهند نهادند و از این مدداد در فرع تبر و روزی
ویر یشانی کردند. آن وقت قدری میکونند خانه خالی شده‌اند و کاهی که وسائل
آرامی و رفع هراس همیسر نمیگردید مخزون همیاندند. از حیوالی که شکار کرده اسیر
میداشتند صدای ناله و فرباد شنیده بتقلید آن برخواسته درین وقت برای افاده
از سرورهای مرغکان آزاد بترنم افتادند اینکه نظم شعر و هوسیقی در همین هزار عهده
کاشته شد. خلاصه خواه ادبیات و خواه شعر و هوسیقی از محیط طبیعی و اجتماعی سرچشمه
گرفته روز بروز بر حسب رنگینی حیات و کشف خصائص طبیعت نسرو تمد شد
و رفته رفته شعر حماسی و غنائی بوجود آمده بالاخره متعاقب آن سیر و ساز و رقص
و تمثیل سر و صورت گرفته است.

کذا ارباب تحقیق با بن عقیده اند که در ادبیات خاصتاً در شعر نژاد و عرف نیز عامل و موثر بزرگ شمرده میشود. بدینصورت ادبیات فرانسوی نما بر اینکه از اجداد خود سلت هاماند بیشتر اجتماعی، حیاتی و مصنوع است چون انگلیز ها دوام نسل مخلوط انگلوساکون میباشد از بیک طرف ادبیات آنها روحی و اخلاقی است و از طرف دیگر در تحت قافیه سلت ولا قینی خاصتاً در تحت قافیه دور انتقام ایتالیا میباشد. دیگر از خواص نژادی ایشان اینست در هر چیز که دست اند اختند باید کند و بگیرند بدیگر صورت آنچیز خلاص شده نمی تواند از خصائص روحی آنها بیفراری و ابهام است همچنین ادبیات الهان ترجمه از اعماق تاریخ طبیعت و تدواف است با اینهمه اجتماعیت آن کمتر و انفرادیت آن بیشتر است.

راجع بتأثیر تقلید و تلقین نسبت به ادبیات افکار و مطالعات ذیار رازبری نظر باید گرفت:
یکی از اسباب تکامل بشر عین تقلید و تلقین است در امور معنوی و مادی چنانچه در ضمن بتأثیرات نژادی که فوقاً تحریر یافت ادبیات که فرانسوی و انگلیزی در زیر قافیه ادبیات یونان و لاتین میباشد این قافیه اند صورت واقع شده بسکو باختیمه از دیگر بفتار

ایضاح این مطلب آنست که تکامل بشر

عوج سردار شیراحمد خان وزیر دولت تنها زاده ذکای خاص افراد آن بیست بلکه انسانها در تکامل خویش از تجربه خود وغیر استفاده نموده هدایت و عمر ان امروزه را بوجود آورده است. همان طور که اولاد انسان از حرکات و کلام افراد محیط نخستین

خود یعنی عائله تقلید کرده رو بانکشاف و تکامل میگذارند این چنین افراد بالغ نیز برای رفع تسکین اضطراب فکری و حسی خود از تقلید تفکر و تجریب غیر بالا اختیار کار گرفته اند و باز بر تلقین افراد بر جسته خوبیش بیگانه و گاهی بصورت نفوذ دیگران سرمایه اند و خودتھ اند آنایکه باراده و ذوق خود از دیگران هرچه گرفته اند اثر تقلید است و آنایکه از نفوذ و منطق دیگران نفع برداشده اثر تلقین است. لذا ادبیات که افاده ذوق و قریحه باشد مثل جمیعت است چگونه از تقلید و تلقین خالی خواهد ماند. طبیعی است که ادبیات از تقلید و تلقین سهم هادارد و حصه ها گرفته میباشد. چونکه تقلید تکرار فعل غیر است بدون شعور چنانچه اطفال و افراد ابتدائی برای سهولت اکتشاف قوای جسمی و بار و حسی بر ضای خود ولی بدون شعور از دیگران تقلید می کنند افعال و احوال دیگران را نکرار مینمایند. اما اگر سلطه معنوی و قوی منطقی دیگران بر داد افرادیک محیط نفوذ کند؛ آنوقت تلقین تعبیر میشود. چنانچه یکی از متفکرین ترییه و اجتماع گوید: - اثر تلقین بالای یک شخص با ضعف محاکمه آن شخص معکوساً متناسب است یعنی تلقین با اندازه موثر میشود که محاکمه قبول کنند و تلقین ضعیف باشد.

پس ادبیات افغانی اولاً در زیر تأثیر مناطق کوهستانی خودش بوده خالی از تشییه های بعید و کنایی است، لذا اسلوب آن ساده، صمیمی و طبیعی است و موضوع آن بیشتر تعلق بکوه، جلگه، دره، فضا، سما و طبیعت میباشد.

دوم ادبیات افغانی زاده از افزایش آربانی ویست که هلت ها ادار کوچی، آزاد و دیندار بوده، لذا مضمون و موضوع آن مخصوصاً ملهم از حریت، استقلال و انصور آفاق بعید و حیات و مسافرت محیط های مختلف میباشد.

سوم ادبیات افغانی تابع تأثیر حادثات تقلید و تلقین است لذا مضمون و موضوع

آن از هنرها و ارتباطات اقوام و قبائل تزدیک و دور است که بعضی به اختصار و بعضی بفشار حاصل شده میباشد. این قسم اکثربه محتوی بر انقلابات استحالة هاست که گاه مبدأ آنرا خود وی و با غیر تشکیل کرده است.

لذا درین دور اسلوب قدری از خصوصیت خود کاسته میباشد. بهترین ادبیات افغانی مخصوصاً شعر افغانی در قسم اول و دوم خصوصیت خود را با جمیعت و طبیعت افاده میکند. اما در قسم سوم اثر خارجی محسوس می شود.

اکنون نمونه هر کدام ازین قسم ها را در مقاله آینده نشانداده بشرح و بسط آن نیز خواهیم پرداخت. این قدر دارد که نمونه قسم اول را بطور صحیح بدست نداریم، لیکن دوام موضوعات آفراییتوان در ضمن تحلیل ارائه نمود.

پروشاشه علم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی